AD BIBL. UNIVERS. MONAC.

PRAESIDE REVERENDO ET CLARISSIMO VIRO SS. Theologiæ Doctore Ioanne Fabri ab Haylbrun, respondebit ad sequentes Positiones M. Michaël Dornfogel.

Quæstio.

V. In euangelico statu, præter interiorem Dei cultum, sit etiam necessarius Sacramentorum à Christo institutorum usus: quibus non solum colatur Deus, sed per ea gratiam quoque suscipientibus conferat?

Positio Prima.

Fidem, cui per charitatem bene operanti spes æternæ hæreditatis comes est, ut internum sic precipuum Dei cultum esse, & ad salutem in primis requiri, tenemus.

Positio Secunda.

Placuit nihilominus Deo exterioribus quibusdam symbolis coli à fidelibus: ac per ea uicissim, uelut instrumenta multiplicem gratiam ipsis cultoribus elargiri.

Positio Tertia.

Ea Christus Dominus potenter, sapienter & benigniter numero quidem paucissima, sed uirtute augustissima, septem duntaxat, quæ à Catholicis Sacramenta dicuntur, instituit, humanæque infirmitati medicamina reliquit.

Positio Quarta.

Sacramentis dum tempus & ratio postulat non uti, tum irreligiosum, tum sæpè perniciosum arbitramur.

M. Casparus Macer D. Michaeli Dornfogel S.

Tu qui diuinas didicisti strenuus arteis,
Vt doceas summi dogmata uera Dei.
Non frustra rigidos imitaris Martis alumnos,
Qui trucis ad pugnam tigridis instar eunt.
Languida ne turpi succumbant membra pudore,
Dum uultus Mauri, tristia bella, timent.
Nanque tuas semper uires quid ferre recusent,
Aut onus, exploras, quod tolerare queant.
Quid uerum, quid sit falsum scrutaris amicè,
Vt referunt huius nomina militiæ.
Sic sanctum Christi uerbum cognoscis, ouile
Quô pastor uera relligione colas.

Ingolstadij. Anno M. D. LIII.

1553.